

der virkelig finde, at Ministeriet ikke er istand til at magte Situationen, og at navnlig de Lovforslag, der komme fra Ministeriets Side, ere saaledes, at man ikke kan slutte sig til dem, til, baade hvad de enkelte Medlemmer og de enkelte Grupper angaar, at lægge Dnsket om en Forandring i Ministeriet for Dagen paa en fuldstændig konstitutionel og parlamentarisk Maade; men denne Adresse, tror jeg, er i mange Henseender fuldstændig upraktisk. Derfor vil jeg stemme imod den, men tillige erklaere, at, naar vi komme til Sagens Realitet — det, hvorfor vi virkelig sidde her — skal jeg være villig til at vise enhver Smødekommene baade mod den ene og den anden Side.

Scavents: Jeg for mit Vedkommende er paa ingen Maade det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) tafnemmelig, fordi han har indbragt denne Adresse. Jeg tror, at han har bragt os, Mange af os i alt Fald, i en særdeles vanskelig Situation. Saaledes som Adressen var affattet, da han indbragte den, kan jeg, skjøndt det Modsatte er blevet udtalt, ikke se rettere, end at der i disse Ord: „Efter at de har viist sig, at de nye Folkethingsvalg ikke have bevirket nogen væsentlig Forandring i Thingets Sammensætning og Karakter, er det ved en Forandring af Deres Majestet Naadgivere, at Betingelserne for en mere frugtbar Samvirkelse mellem Lovgivningsmagtens forskjellige Led kunne ventes tilveiebragte“, at der i disse Ord ligger en Anerkjendelse af Fordringen paa det parlamentariske System. Der er fra Regjeringens Side forsøgt en Opløsning, men Opløsningen har ikke bragt det forventede Resultat. Naar vi da sige til Kongen: Paa Grund heraf ønske vi nu, at Deres Majestet skal forbedre Situationen ved at forandre Ministeriet, ser jeg ikke rettere, end at der deri ligger en Anerkjendelse af det parlamentariske System. Jeg tror at vide, at det Vndringsforslag, som Forslagsstilleren for saa vidt har gjort til sit, som han har indbragt det sammen med et andet Medlem, men som han dog ikke har anbefalet fremfor sit oprindelige Forslag, er fremkommet for at borttage den parlamentariske Dust, om jeg saa maa sige, der endnu hvilede over hans Adresse. Jeg vil ikke paa nogen Maade paastaa, at, fordi ærede Medlemmer stemme for Vndringsforslaget, skulde de derved have anerkjendt, at de ikke skulde vente at faae det parlamentariske System gennemført engang i Tiden; men det forekommer mig, at deri, at dette Forslag staaar lige over for et andet Forslag, hvori dette System indeholdes, ligger en Opgivelse af Fordringerne om dette Systems Gjennemførelse strax og for Tiden, og i hvert Fald maa Sagen stille sig saaledes for de andre Medlemmer, der ikke ere Tilhængere af dette System, at, skulde dette Vndringsforslag blive forkastet, vilde de aldeles umulig kunne stemme for Adressen. Jeg vil nu imidlertid gaa ud fra den Forudsætning, at Vndrings-

forslaget bliver vedtaget, og da vil jeg sige, at i det Tilfælde kan jeg ikke Andet end stemme for Adressen. Jeg kan sige, at jeg gjør det med Sorg og med stor Betænklighed; men skal jeg stemme over Adressen, kan jeg ikke gjøre Andet. Jeg gjør det med Betænklighed og det af de samme Grunde, som det ærede Medlem for Fredericia (Gad) har udviklet; thi der er Ingen, der ved, hvad Følgen kan blive af et saadant Skridt. Jeg gjør det med Sorg, fordi jeg fuldt vel indser, at denne min Stilling vil blive misforstaaet og misforstaaet af dem, til hvem jeg ellers nærmest slutter mig, men jeg stemmer derfor, og jeg opfordrer andre ærede Medlemmer, der for Dvrigt omtrent ere stillede som jeg, til ligeledes at stemme derfor for derigjennem om muligt at faae Ende paa den Situation, hvori vi nu befinde os. Denne Situation er, man kan sige, hvad man vil, betænkkelig. Den Kamp, som vi have begyndt, og som ganske vist, hvis det bliver nødvendigt, maa føres til det Yderste, kunde vistnok i alt Fald udsættes i nogle Aar og det blot ved en Forandring i den høie Regjering. Man vil sige: Ja, hvad nytter det; tror Du, at vi faae No og Fred her i Landet, fordi vi faae, hvad vi kalder, en rolig Udvikling i et Par Aar. Nei, mine Herrer, det tror jeg ikke, men jeg tror i det Hele ikke, at vi faae No og Fred her i Landet, ligesaa lidt som i de fleste andre europæiske Lande, i lang Tid. Jeg tror, at her som andre Steder det konstitutionelle System gjennemgaar en Krisis, hvis Ende ingen af os er i Stand til at se, og som maasse kun faa af os komme til at opleve, men som har største Udsigter til at føre til Ulykke og Tab af Friheden end til det Modsatte. Men just derfor, fordi Udsigterne, saa vidt jeg er i Stand til at se, kun ere høist daarlige og sørgelige, forekommer det mig, at man ikke skulde begynde paa, hvad der maasse vilde blive den endelige Kamp, før det bliver absolut nødvendigt. Vil Folkethinget vedtage en Adresse i den Form, som Vndringsforslaget ligger for, med en nogenlunde betydelig Majoritet, en Adresse, som henstiller til Kongens Visdom, hvad han anser for rigtigst at gjøre under den betænkkelige Situation, under hvilken vi nu befinde os, saa tror jeg, at det vil have nogen Betydning, og jeg haaber, at det maa have Følger, men villig skal jeg indrømme, at, vedtages Adressen kun med forholdsvis ringe Flektal, saa har jeg ikke stor Tro paa, at den virker, og saa tillader jeg mig at sige, at Ansvarer for, at den i det Hele er kommen ind, maa falde paa de ærede Medlemmer, som have villet have den frem. Man vil vel sige at hele den Betragtning, som ligger til Grund for min Stilling, ikke er holdbar, at jeg ser Sagen altfor sort, og det skulde glæde mig, om det skulde vise sig, at det var saa, men jeg vil kun slutte med at sige, at det er mig fuldstændig umuligt at faae andet Syn paa Sagen end det, jeg her har udtalt, og jeg er derfor tvungen til